

'கைரதி 377' எனும் சிறுகதைத்தொகுப்பில் திருநங்கையரின் பிரச்சினைகள்

ப. வீரன்

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை உயராய்வு மையம்,

அருள்மிகு பழனியாண்டவர் கலை

மற்றும் பண்பாட்டுக் கல்லூரி, பழனி - 624601. திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சமூகத்தில் தங்களுக்கும் சமநிலை வரவேண்டும். யாரும் எங்களின் உருவத்தைக் கண்டோ, பேசுகின்ற பேச்சினை வைத்தோ, ஏளனம் செய்யக்கூடாது என்று விரும்புவர்கள். திருநங்கையர் கடைகடையாக சென்று பிச்சை பெறுவது தொழிலாக இருந்தாலும், ஒரு சிலரின் தவறான உறவுமுறைகளே எல்லோரையும், தவறாக நினைக்க வைக்கிறது. இந்நிலைமாற வேண்டும் என நினைக்கின்றனர். 'கைரதி 377' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பினை எழுதியவர் மு.ஆனந்தன். இத்தொகுப்பில் திருநங்கையரின் பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்துக் காட்டியுள்ளார். ஜமாத்தில் இணைந்தது முதல் பெண்களாக மாற்றம் பெறும்வரை பிரச்சினைகளை எடுத்தாண்டுள்ளார். திருநங்கையர்கள் வேறு தொழில்களைக் கற்றாலும் அவர்கள் தவறானவர்கள் என்பதை மாற்ற முயற்சிக்கின்றனர்.

'கைரதி 377' எனும் சிறுகதைத்தொகுப்பில் திருநங்கையரின் பிரச்சினைகள்

முன்னுரை

சமூகத்தில் பல்வேறு வகையான பிரச்சினைகள் உருவாகிக் கொண்டதான் வருகின்றன. விளிம்பு நிலையில் உள்ளவர்களாக காணப்படுபவர்கள் திருநங்கையர். இவர்களுக்கு அரவாணி, அலி, ஒன்பது எனப் பல்வேறு பெயர்களை வைத்து அழைத்து இழிவுபடுத்துகின்றனர். ஆனால் மூன்றாம் பாலினர் அல்லது திருநங்கையர், திருநர் எனப் பெயர்கள் வரவேண்டும் என்று போராடி வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். அரசாங்கத்திடமிருந்து மாதந்தோறும் உதவித்தொகையும் வழங்கி வருகின்றது. இது ஒருபுறம் இருக்க சமநிலையில் உள்ளவர்களே இவர்களை இழிவுபடுத்தும் நிலையும், சமூகத்தில் இவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திருநங்கையருக்கு வேறு பெயரிடுதல்

'கைரதி 377' என்னும் இச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் சிறப்புப் பாலினரைக் குறிப்பிட வேறு வேறு பயன்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர் மு. ஆனந்தன். அவை: அலி, ஹிஜரா, யூனக், இன்டர்செக்ஸ், இடைப்பாலினம், திரினர், பாலிலி என்றெல்லாம் சிறப்புப் பாலினரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பல வகையான சொற்களாகும். இக்கதைத் தொகுப்பினில் பெரும்பான்மையாக 'கைரதி' என்ற பெயரையே அதிகம் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஓலையக்கா நோன்பு

கொங்குநாடு மச்சக்கவுண்டன் செட்டிபாளையத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆடி மாத பௌர்ணமி வெளிச்சத்தில் கொண்டாடப்படுவதுதான் இந்த ஓலையக்கா நோன்பு. இந்நோன்பில் சிறுமிகளும், பெண்களும் வட்டமடித்து ஓலையக்கா பாட்டுப்பாடி கும்மியடிப்பார்கள். ஆண்கள் இணையமாட்டார்கள். தூர நின்று வேடிக்கை பார்க்கலாம்.

இதரர்கள்

விண்ணப்பப் படிவத்தில் பாலினம் குறித்த பகுதியினில் ஆண், பெண் என்ற இரு பாலினம் மட்டுமே இடம்பெற்றிருந்தன. மூன்றாம் பாலினம் இடம்பெறவில்லை என கைரதி கிருஷ்ணன், அவருடன் ஒரு சிலரும் சென்று பல்கலைக்கழக ரிஜிஸ்டாரிடம் தெரிவித்தனர். அந்த விண்ணப்பப்படிவத்தைப் பெற்றவர் என்ன பிரச்சினை என்று வினவுகின்றார். பாலினம் என்ற பகுதியினைக் காண்பித்து கைரதி கிருஷ்ணன் முறையிடுகின்றார். அதற்கு பதிவாளர் நீங்க ஆண் தானே, 'ஆண்' என்பதைக் குறிக்கவும், அதற்கு கைரதி பதிலாக 'இல்லை' என்ற ஒற்றைப் பதிவைத் தெரிவிக்கின்றனர். அப்படியானால் நீங்க 'பெண்ணா' என்றும் கேட்டதற்கு, 'இல்லை' என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் கைரதி.

“விண்ணப்பப்படிவத்தில் மூன்றாம் பாலினத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.”¹ என்று கைரதி கிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகின்றார்.

பால் அடையாளம் குறித்துப் பேசுதல்

“நீங்கள் அலியா, ஹிஜராவா, இல்லை யுனக்கா?” தீப்தி தயங்கித் தயங்கிக் கேட்டாள்.

இதற்கு கைரதி கிருஷ்ணன் பின்வருமாறு பதில் தெரிவிக்கின்றார்!

“இல்லை, நான் ஒரு இன்டர்செக்ஸ், தமிழில் இடைப்பாலினம் எனப் பெயர் வைத்துள்ளோம்.

“அப்படின்னா?”

“பிறக்கும் போதே ஆண், பெண் இரண்டு உறுப்புகளுடனும், பண்புகளுடனும் பிறப்பவர்கள் எனக்கு இரண்டு உறுப்புகளும் உள்ளது இரண்டு பண்புகளும் உள்ளது.”²

போராட்டம் நடக்கின்ற கூட்டத்தில் இவ்விதமான கேள்விகளும், அதற்கான பதிலும் பரிமாற்றம் பெற்றன.

வேதனை

படிப்பை முடித்துக் கொண்டு சிலகாலம் கழித்து மறுபடியும் பல்கலைக்கழகம் சென்றபோது மாணவர்கள் சேர்க்கை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. மாணவரின் கையிலிருந்த விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பார்த்ததும் வேதனையாகிவிட்டது. கைரதிக்கு பாலினம் குறிப்பிட போராடியது கண்டு வேதனைப்படுகிறார். காரணம் மூன்றாம் பாலினம் என்பதற்குப் பதிலாக இதரர்கள் என்கிற அதர்ஸ் என்ற பகுதி இருந்தது. இதற்கான அர்த்தம் விளங்கவே இல்லை.

சடங்கு

கைரதி சேலர்வாகப் போவதற்கு முடிவெடுக்கின்றாள். திருநங்கையர்களிடம் சென்று சேர வேண்டுமெனில் அதற்கான சடங்கு முறைகளை முடித்தால் மட்டுமே அங்கு சேர முடியும். குருவாகவோ, அம்மாவாகவோ ஏற்க வேண்டுமெனில் சில முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். “வெத்திலை பாக்கும் அதில் நூற்றியொரு ரூபாய் பணமும் வைத்து தனக்கு அம்மாவாகப் போகும் சிம்ரனிடம் கொடுத்தாள். அவளது காலைத் தொட்டு வணங்கினாள். தனது புதிய மகளை ஆரத்தமுவி நெற்றியில் முத்தமிட்டு குங்குமச் சிமிழியிலிருந்து குங்குமத்தை கிள்ளி எடுத்து கைரதியின் நெற்றி வகிட்டில் வைத்தாள் சிம்ரன். இரண்டு கைகளிலும் வளையல்கள் அணிவித்தாள். கைப்பையிலிருந்து எடுத்து ஒரு மூக்குத்தியைக் கொடுத்தாள். அதை கைரதி சிரத்தையுடன் போட்டுக்கொண்டாள்.

நம்முடைய ஜமாத்தில், நம்முடைய வீட்டில் நம்முடைய பரிவாரில் உள்ள குரு சிம்ரன் அம்மா அவர்கள் மும்பை சவுக்கான் வீட்டில் சேலாவாக இருந்து தற்போது நம்முடைய ஊருக்கு வந்துள்ள கைரதியை மகளாக இன்று மடி கட்டிக் கொண்டுள்ளார் என ஷீலாநாயக் அறிவித்தார்” (மு.ஆனந்தன், கைரதி 377, பக்.42-43)

ஜமாத்தில் இணைந்து கொள்வதற்கு பல்வேறு விதமான நடைமுறைகள் உள்ளன. தன்னை திருநங்கையாக வெளிக்காட்டுவதற்கு சடங்கில் இருந்து மட்டுமின்றி முடிவெடுக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அனைத்தையும் பின்பற்ற வேண்டும்.

தொழில்கள்

திருநங்கையர் தங்களை எல்லாத் தொழில்களிலும் ஈடுபட நினைக்கின்றனர். ஆனால் சாதாரண மனிதர்கள் அவர்களை விரட்டுகின்றனர். அவர்களின் உருவ அமைப்பினைச் சொல்லியே அவர்களை இழிவுபடுத்துகின்றனர். ‘அழகன் என்கிற போர்க்குதிரை என்னும்

சிறுகதையில் குதிரை சவாரி மேற்கொள்கின்ற தொழிலில் ஈடுபடுகிறார் கைரதி. ஆவரை இளக்காரமாக எண்ணுகின்றனர்.

“அரவாணிக்கெல்லாம் கிராக்கி கெடைக்குது. நமக்கு கிடைக்க மாட்டீங்குது” (மு.ஆனந்தன், கைரதி 377, ப.59) என்றும், “பொட்டைக இங்க வரக்கூடாது” (மேலது, ப.63) என்றெல்லாம் சொல்லி விரட்டுகின்றனர்.

“அரவணிகளுக்கு வேலை கொடுத்தா அவங்க எதுக்கு மானங்கெட்ட தொழிலுக்குப் போறாங்க? வயித்தக் கழுவ பாத்திரம் கழுவிக்கிடைக்கிற நாலு காசு போதுமில்ல” என்பாள் கைரதி (மு.ஆனந்தன், 377ஆம் பிரிவின் கீழ் கைரதி, ப.74)

அடையாளங்களும் அவஸ்தையும்

கைரதியும் அவள் தோழிகளும் மாறிய பாலினர் நலனுக்கான “அவதார்” என்ற அமைப்பை நடத்தி வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டங்களுக்கும் சென்று அதிகாரிகளைச் சந்தித்து பாலினம் மாறியவர்களுக்கான நலத்திட்டங்களைப் பற்றி பேசுவதற்காக சென்று வருகின்றனர். விழுப்புரம் மாவட்டத்துக்கு சென்று பேச நினைத்த பொழுதுதான் கைரதி நிறைய இன்னல்களைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று. அறை எடுத்து தங்குவதற்கு பல இடங்களுக்குச் சென்று முயற்சி செய்தனர். ஆனால் உருவ அமைப்பை வைத்து அறை கொடுக்க மறுத்துவிட்டனர். ஆந்த அடையாளத்தினாலும் அவஸ்தையை சந்திக்க நேர்ந்தது என்பதை ‘அடையாளங்களின் அவஸ்தை’ என்ற கதையில் மு. ஆனந்தன் விளக்கியுள்ளார்.

தொகுப்புரை

அலி, ஹிஜரா, யூனக், இன்டர்செக்ஸ், இடைப்பாலினம், திரினர், பாலிலி என்றெல்லாம் சிறப்புப் பாலினரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களாகும். பல்கலைக்கழகப் படிப்பு விண்ணப்பத்தில் மூன்றாம் பாலினம் என்பது இடம்பெற வேண்டும் என போராடி இறுதியாக ‘இதரர்’ என்ற பெயரைக் கொடுத்துள்ளனர். இதைக் கண்ட கைரதி வேதனையடைவதை இக்கட்டுரை விளக்கியுள்ளது. திருநங்கை சேலாவாக அறிவிக்க பல்வேறு நிலைகள் உண்டு என்பதையும், அதற்கான சடங்கு முறைகளையும் பற்றி இக்கட்டுரை விளக்கியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. தொழில் முறைகளைக் கற்றுக் கொண்டாலும், திருநங்கையரின் உருவ அமைப்பைக் கண்டு சமூகம் விளக்கி வைத்துள்ளது. அரவாணி, பொட்டைக என பெயர்களை வைத்து விரட்டுகின்றனர்.

தங்களுடைய அடையாளங்களினாலே நிறைய அவஸ்தைகளை சந்திக்கின்றனர் என்பதை கைரதி பாத்திரத்தின் வழியாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. மு. ஆனந்தன், கைரதி 377, ப.24

2. மேலது, ப.28

பயன்பட்ட நூல்

1. மு. ஆனந்தன் - கைரதி 377

பாரதி புத்தகாலயம்,

7, இளங்கோ சாலை,

தேனாம்பேட்டை,

சென்னை - 600 018.

இரண்டாம் அச்சு, ஆகஸ்ட் 2022.
